

JO BOSMANS: EEN LEVEN LANG RKSv HEEZE

Het is een zonnige julidag als ik me meld bij het Nicasiushuis voor een gesprek met Jo Bosmans. Aanvankelijk stond dit gesprek al in april gepland in verband met het 90-jarig jubileum van RKSv Heeze, maar toen was vanwege de coronamaatregelen een bezoek onmogelijk. Bij de receptie zijn ze al op de hoogte van mijn komst. "Er komt vandaag iemand van de voetbalclub om mij te interviewen," had Jo daar al laten weten.

Als ik bij het appartement van Jo kom, zie ik al meteen dat hij zich goed voorbereid heeft op ons gesprek. De tafel ligt bezaaid met aantekeningen, foto's en boekjes. Jo steekt meteen enthousiast van wal met allerlei verhalen over de club, waarin hij in bijna 75 jaar tijd zoveel functies heeft vervuld. Aan de telefoon had Jo me al gezegd dat hij enorm had uitgekeken naar de viering van het 90-jarig bestaan van de vereniging, waarvan hij zelf al bijna 75 jaar onafgebroken lid is. De ene na de andere anekdote uit het rijke clubverleden van Jo passeert de revue en mede door de vele foto's en het andere zorgvuldig bewaarde materiaal krijg ik een mooi beeld van het voetballeven van Jo.

HET BEGIN

Hoe het allemaal begonnen is bij RKSJ Heeze is mooi te lezen in het dankwoord dat Jo op 3 januari 2016 uitsprak ter gelegenheid van de viering van zijn 70-jarig lidmaatschap. Hierin vertelt hij tot in detail zijn eerste kennismaking met de club. Jo is geboren en getogen in de Kapelstraat op de plaats waar nu bloemenzaak Coijmans gevestigd is. Dit stukje 'oud-Heeze' was destijds een zeer kinderrijke buurt en Jo denkt ook met veel plezier aan die tijd terug. "Sport trok mij toen al zeer aan en ik hoorde, dat er aan de Somerenseweg gevoetbald werd en ik wilde op zondag graag gaan kijken. Helemaal naar de Somerensweg was een heel eind en niemand wilde verder met me mee," herinnert Jo zich. Een step of fiets was er niet, waarop mijn vader zei: "Ga dan maar lopen!" Zogezegd, zo gedaan en dan volgt tot in het kleinste detail de hele routebeschrijving van de Kapelstraat naar het voetbalveld aan de Somerenseweg: naar de Boslaan, over de eerste brug (Dommel), langs de gracht tot de 2e brug (Aa), dan rechtsaf voor de ijskelder door over het bospad met struikgewas tot aan de 'Krombrug' en dan richting 'de Waarden', vervolgens een smal voetpad

dat uitmondt op de Somerenseweg, die oversteken en daar was het voetbalveld. Daar aangekomen voegt hij zich tussen de aanwezigen en hoort daar een vrouw roepen: "Hup, Vitesse!" Zo kwam Jo te weten dat de club destijds Vitesse heette (later VV Heeze en nu dus RKSJ Heeze). Jo gaf zich al vrij snel op als lid en voor de jongsten werd een groepje bijeengeraapt om samen te kunnen voetballen. Vanaf dat moment zou Jo diverse elftallen in de jeugd doorlopen tot aan de A1. Daarna werd hij jeugdleider en ook scheidsrechter. "Een van de jongens uit mijn buurt, Gerrit van Eersel, was ook leider en we trokken veel met elkaar op. We moesten ook samen in militaire dienst en toen stopte Gerrit als leider, maar ik ging door. In die tijd kregen we ook allebei verkering. Gerrit kreeg toen verkering in Hapert en was bijna een halve dag onderweg als hij naar zijn meisje ging (en ook weer terug) en dat was een hele reis in die tijd," weet Jo zich nog goed te herinneren. Mijn grootmoeder zei toen tegen mij: "Ge moet de schoorsteen van je meisje zien roken." "Die wijze raad heb ik ook opgevolgd," voegt Jo hier nog aan toe.

DIVERSE FUNCTIES BINNEN DE VERENIGING

Zoals gezegd is Jo als speler, jeugdleider en scheidsrechter actief geweest binnen de club, maar hij zou in de loop der jaren nog veel meer taken op zich gaan nemen

binnen de club. Jo vertelt, dat hij jarenlang penningmeester is geweest en in die hoedanigheid nog meegewerkt heeft aan een transfer van een Heeze-speler naar een profclub (waarover later meer). Ook is hij nog drie keer ad interim-voorzitter van de club geweest. We hebben hier dus te maken met een clubman in hart nieren en op 30 augustus 1974 is Jo ook als erelid van RKSU Heeze benoemd. Voor zijn vele verdiensten voor de club kreeg hij bovendien op 22 juni 1979 uit handen van dhr. Bekkers van de KNVB een 'Oscar' uitgereikt. Ook is Jo tussendoor nog lid geweest van de jubileumcommissie van het 50-jarig bestaan in 1980. Tegenwoordig is Jo nog steeds zeer begaan met het wel en wee van de club. Hij is nog vrijwel elke zondag een graag geziene gast bij de wedstrijden van het eerste en op zaterdag bij de jeugdwedstrijden. Ook volgt hij het reilen en zeilen van de club nog steeds op (positief) kritische wijze. Zo herinner ik me nog dat Jo jaren geleden, toen Heeze 1 zich ergens in de onderste regionen van de vierde klasse bevond (iets wat momenteel moeilijk voor te stellen is), op de Algemene Ledenvergadering zijn zorg uitsprak over de prestaties van het eerste. Het eerste elftal was immers het uithangbord van de vereniging en een goed presterend eerste zou een positieve uitwerking op de hele vereniging hebben. Dit illustreert zijn betrokkenheid die er tot op de dag van vandaag nog is. In januari 2021 hoopt Jo te vieren dat hij maar liefst 75 jaar onafgebroken lid is van RKSU Heeze. Een historisch moment om naar uit te kijken.

TRANSFERPERIKELLEN

Met zichtbaar genoegen vertelt Jo nog een mooie anekdote over een heuse transfer van een Heeze-speler naar het profvoetbal. Bij de invoering van het profvoetbal in Nederland in 1954 was 'De Valk' uit Valkenswaard een (zeer) bescheiden profclub en men had wel interesse in Heeze-speler Sjef Maas. Als penningmeester was Jo betrokken bij deze verkoop. De onderhandelingen verliepen nogal moeizaam, omdat de 'De Valk' niet

verder wilde gaan dan een transferbedrag van 600 gulden. Omdat Sjef in militaire dienst zat, zou hij slechts om de week kunnen meespelen en dat rechtvaardigde alleszins een gelimiteerde transfersom. 'De Valk' kon immers maar voor de helft van de tijd over Sjef beschikken, omdat hij ook moest wachtlopen bij de kazerne. Uiteindelijk werd de overgang beklonken in de keuken van toenmalig secretaris Dré Verest in aanwezigheid van voorzitter Tini van Lierop en Jo in zijn hoedanigheid als penningmeester. Pas een paar jaar geleden bleek dat Sjef gewoon elke week gevoetbald had bij 'De Valk' en er dus helemaal geen sprake had hoeven te zijn van een gelimiteerde transfersom. Jo kwam hierachter toen hij enkele jaren geleden een uitwedstrijd van Heeze 1 bezocht in Oisterwijk en daar Sjef Maas tegen het lijf liep. De legendarische transfer kwam natuurlijk ter sprake en Sjef vertelde, dat hij alle wedstrijden gewoon meegespeeld had. Hoe was dit mogelijk? Hij moest toch om de week in het weekend op de kazerne zijn? Ruim 50 jaar later kon Sjef aan Jo onthullen hoe hij dit voor elkaar gekregen had: met een deel van het geld dat hij bij

‘De Valk’ verdiende, betaalde hij steeds een vervanger om in zijn plaats wacht te lopen.

BESTUURSVERGADERINGEN

Dat er vroeger veel, lang en niet altijd even efficiënt vergaderd werd, staat Jo nog zeer helder voor de geest. Soms kwam er gewoon geen einde aan de vergaderingen en het was niet ongebruikelijk, dat dezelfde vergadering een week later nog eens overgedaan werd. Zo werd er in de jaren vijftig, toen Jo penningmeester was, vaak bij voorzitter J.H. Peeters vergaderd. Jo merkt nog op dat J.H. Peeters ooit als erelid van de vereniging benoemd is, maar dat zijn naam onjuist op het bord in de bestuurskamer vermeld is. Daar staat wel de naam van het lid L. Peeters, maar dat zou feitelijk onjuist zijn, aldus Jo. Dit illustreert maar weer eens zijn niet aflatende betrokkenheid voor de club. Toen J.H. Peeters als voorzitter werk opgevolgd door Th. Uijmincx, veranderde de wijze van vergaderen drastisch. Er werd door de nieuwe voorzitter bepaald, dat een vergadering bij hem thuis in Eindhoven tot uiterlijk 22.30 uur mocht duren. Daarna moest er gekeerd worden.

JEUGDLEIDER MET EEN BOEKJE

Van alles wat Jo heeft binnen de vereniging gedaan heeft, is jeugdleider waarschijnlijk datgene geweest waarvan hij het meeste genoten heeft. Dat is althans mijn indruk als ik hem daarover vol passie hoor vertellen. Jo was geen jeugdleider die per se die elftallen met de beste voetballers moest begeleiden. Het ging hem er vooral om dat er met plezier gevoetbald werd, maar daarbij werd wel de nodige discipline verwacht. Er komt een boekje op tafel over het seizoen 1976-1977 toen Jo leider was van D5. Als ik het boekje doorblader, herken ik veel namen, maar nog meer sta ik versteld van de informatie die in het boekje staat. Werkelijk alles wat er in dit seizoen gebeurd is met Heeze D5 heeft een plaatsje gevonden in dit boekje en het biedt zo een schat aan informatie. Alle wedstrijden staan keurig op datum gerangschikt, maar daar blijft het niet bij. Behalve de uitslagen,

staat er ook bij hoe de opstelling was en dan niet alleen die voor rust maar ook die na de rust. Verder kunnen we lezen, wie de scheidsrechter was en wie er gescoord hadden.

Ook staat erbij welke spelers er gewisseld waren. Saillant detail is, dat er ook vaak vermeld wordt, waarom een speler in die wedstrijd een reservebeurt kreeg. Dit was niet altijd omdat hij toevallig die wedstrijd aan de beurt was, maar het kon ook een heel andere reden hebben zoals te laat verschijnen bij een training of wedstrijd, onvoldoende inzet, wangedrag bij training of wedstrijd (bv. een grote mond). Ik lees zelfs dat een speler een keer een extra reservebeurt kreeg omdat hij zich met de fiets op weg naar een uitwedstrijd niet aan de regels hield. Soms staan er bij een wedstrijd nog andere opmerkingen genoteerd zoals na een uitwedstrijd bij ‘De Spechten’. De door de thuisploeg aangestelde scheidsrechter floot toen veel te vroeg af om zo de punten in Eindhoven te kunnen houden. Daarnaast staat er in dit boekje alles over het seizoen 1978-1979. Nu gaat het over Heeze C4, dat dit seizoen kampioen werd. Na het seizoen 1978-1979 neemt Jo na 25 jaar op 22 juni 1979 afscheid als jeugdleider van RKSJ Heeze.

Het bestuur regelde een afscheidsreceptie, waarbij vele bezoekers aanwezig waren. Een lijvig fotoalbum herinnert aan dit afscheid, waarbij Jo, zoals al eerder gememoreerd, van de KNUB afd. Noord-Brabant de 'Oscar' kreeg uitgereikt.

NA 24 JAAR WEER OPNIEUW JEUGDLEIDER

Kleinzoon Floris ging voetballen in 2003 in F2 (zeven spelers) en er was op dat moment geen leider voor zijn team. Na 24 jaar begon het toch weer te kriebelen en werd Jo weer opnieuw jeugdleider samen met zijn zoon Eric. Heeze F2 werd kampioen en promoveerde. Er kwamen nieuwe spelers bij, want het werd nu een elftal. Met deze nieuwe spelers werd het team steeds beter en er zouden nog zes kampioenschappen gevierd worden

SPORT EN POLITIEK

Natuurlijk kunnen we in een artikel over Jo Bosmans niet besluiten zonder gewag te maken van zijn politieke carrière. Jo was

maar liefst 26 jaar actief in de gemeenteraad van Heeze. Hij was raadslid, wethouder en zelfs loco-burgemeester. Om alle schijn van belangenverstrengeling te voorkomen, besloot Jo uit het bestuur van RKSU Heeze te stappen. Hij geeft aan, dat hij vanaf dat moment in het gemeentebestuur veel voor de vereniging heeft kunnen betekenen.

BOEK

Jo heeft een boek geschreven over zijn jeugdig leven tot nu toe. Hierin wordt uitgebreid beschreven wat hij allemaal heeft meegemaakt en daaruit blijkt duidelijk zijn betrokkenheid bij de Heezer gemeenschap in zijn algemeenheid. Het boek is gelardeerd met maar liefst 80 foto's.

TOT SLOT

De ochtend is voorbijgevlogen en we halen nog wat gezamenlijke herinneringen op over wat we zoal meegemaakt hebben binnen de club. Zo weet ik nog goed dat Jo toen ik als negenjarige lid werd van RKSU Heeze na de aanmelding op huisbezoek kwam om uit te leggen wat er allemaal kwam kijken bij zo'n lidmaatschap. Op zaterdag was Jo ook altijd langs de lijn te zien. Als jeugdspeler heb ik hem vroeger dus ook regelmatig gezien bij wedstrijden van de elftallen waarin ik speelde en zo heb ik toen ook veel met hem te maken gehad. We praten nog even door over alles wat er zoal speelt binnen de vereniging en nadat ik een uitgebreide rondleiding door het Nicasiushuis heb gekregen, is het al middag geworden. Deze ochtend heeft het maar weer eens bevestigd: Jo is nog meer dan voor 100% betrokken bij RKSU Heeze. We hebben hier te maken met een clubman die trots is op de vereniging, maar zeker ook met een vereniging die trots mag zijn op een unieke clubman. ■